

Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság

Bf.52/2010/7. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2011. évi március hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. évi február hó 25. napján kihirdetett B.186/2009/16. számú **ítéletét megváltoztatja**, a kényszergyógyítás elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 3.000.- Ft bűnügyi költség merült fel, a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrben, 2009. október 27., 2010. január 5., február 23 napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján hozott, és 2010. február 25. napján kihirdetett B.186/2009/16. számú ítéletével a 2008. december 27. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166.§ /1/

bekezdésébe ütköző és eszerint büntetendő emberölés büntetében. Ezért 9 év börtönbüntetésre, és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Rendelkezett az előzetes letartóztatásban eltöltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, kétséget kizáróan nem bizonyosodott be, hogy a felesége életére tört, a szakértői vélemény sem zárta ki, hogy huzakodás közben szúrta meg „valahogyan.” Utólagosan ittasságukkal magyarázta a történeteket, a felesége késsel kezdett el hadonászni, és amikor el akart venni tőle, egymást rángatták, kezének kicsavarásakor szenvedhette el a sértett a szúrt sérülést, amit nem szándékosan okozott. A felelősségét annyiban ismerte el, hogy szándéka szerint megleckéztetni akarta a sértettet. Hivatkozott az első fokú bíróság előtti idegességére, látáskorlátozottságára, ami miatt a nyomozati anyagot nem tudta elolvasni. Felesége folyamatos veszekedései a benne lévő feszültséget növelték, ami miatt a vádbeli alkalommal, amikor késsel támadt rá, az hirtelen felindulásba csapott át.

A megromlott egészségi állapotára tekintettel indokolatlanul súlyosnak tartotta a szabadságvesztés büntetés mértékét. A büntetésének enyhítését kérte, hogy szabadulása után kezelthesse magát és normális életet éljen..

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.210/2009/3-I. számú átiratában és képviselője az ítélet nyilvános ülésén nem értett egyet az enyhítésre irányuló jogorvoslati kérelemmel. Az első fokú ítélet megváltoztatását arra figyelemmel indítványozta, hogy a kényszergyógyítás elrendelésének a Btk. 75. §-ában írt jogszabályi alapja a törvény módosítása folytán jelenleg már nem áll fenn, ezért annak mellőzését, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az első fokú bíróság eljárását, a megalapozottnak értékelt tényállásból a bíróságnak a vádlott bűnösségére vont következtetését, a bűncselekmény minősítését, valamint a bűnösségi körülmények értékelésével kiszabott büntetést törvényesnek tartotta.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. Ennek indokaként hivatkozott a sértett közrehatására, akinek fenyegető viselkedése miatt került a tradicionális családmódot követő vádlott felindult állapotba. Az enyhítő körülmények - így a vádlott beismerő vallomása, megromlott egészségi állapota, büntetlen előélete - nagyobb nyomattal való értékelésével indítványozta a szabadságvesztés büntetés enyhítését.

A vádlott felszólalásában fellebbezésének írásban előterjesztett indokolását tartotta fenn. Hangsúlyozta megbánását és azt, hogy a feleségét nem akarta megölni.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ /1/ bekezdésben írtak szerint a Győr- Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében bírálta felül, ennek eredményeként a vádlott javára bejelentett védelmi jogorvoslati kérelmet nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. Az ügy eldöntéséhez a szükséges bizonyítékokat beszerezte, ezeket egyenként és összességében alaposan megvizsgálta, számot adott a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységéről. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során megfelelő indokát adta annak is, hogy miért nem fogadta el a vádlottnak a nyomozati szakaszban és a tárgyaláson tett, két eltérő verzióban elmondott vallomásai közül azt a védekezését, mely szerint a sértett a nála lévő késsel véletlenül szúródott meg a kölcsönös lökdösődésük alatt, amikor azt ki akarta csavarni a kezéből. Ítélete logikusan felépített abban, hogy az egyéb bizonyítékok, így a meghallgatott igazságügyi orvos szakértők, nyomszakértő, helyszíni szemle adatai, tanúvallomások miért támasztják alá a vádlottnak a nyomozás során második alkalommal tett beismerő vallomását, amely szerint a felesége hadonászott a késsel, ezt kicsavarta a kezéből, majd az asztalra esett kést felkapta és félfordulattal mellkason szúrta, ezt követően eldobta a kést. A szúrás leadása a bizonyítékok tükrében másként nem értelmezhető, mint ahogy a tényállásban megállapításra került. A hibátlan mérlegeléssel megállapított tények pontosak, minden részletre kiterjednek, ezért a vádlott védekezési irányának megfelelő fellebbezés a büntetőjogi felelősségének kérdésében eredményre nem vezetett.

A bizonyítékok - a helyszínen intézkedő rendőr tanúk, mentősök, rokonok, a vádlott beismerő vallomása - adatokat szolgáltatnak a vádlott és házastársa italozó életmódjára, rendszeres veszekedéseikre, a bűncselekmény elkövetése utáni magatartására és a helyszínen észlelt leírására, amelyek alapján mindezeket a tényállásban lehetett rögzíteni.

A bizonyítékok helytálló értékelésével megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésben írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól, ezért a felülbírálat során határozatát az ítélet tábla változtatás nélkül erre alapította.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése a rá vonatkozó jogi indokolással együtt megfelel az anyagi jog szabályainak.

A vádlott ittassága miatt az első fokú bíróság az objektív adatokból levonható tények együttes értékelésével helyesen állapította meg, hogy a vádlott cselekményét a sértett életének kioltására irányuló egyenes szándékkal követte el.

Az ittas vádlott a szintén ittas állapotú sértettel zajló kölcsönös szitkozódás és veszekedés közben a sértett kezéből kiesett 17 cm pengehosszúságú konyhakéssel testközelből, az ülő helyzetben lévő sértettet közepes-nagy erővel bal mellkasfélen szúrta, amelynek következtében a kulcscsont alatt 10-12 cm szúrcsatornát létrehozva, a felső ruházaton keresztül átvágta a tüdőlebenyt, a tüdőverőeret, főverőeret és a kés éle a tüdővénaiban állt meg. A sérülések következtében a sértettnél rövid időn belül kivérzéses shockos állapot lépett fel, amely miatt a helyszínen - a mentők és az orvos kiérkezése előtt - már életét veszítette. Az élet kioltására alkalmas kés használata, a szúrás iránya, ereje, a vádlott tettének elkövetése után a sértett élete iránt tanúsított aggodása arra utalnak, hogy az adott helyzetben aktuális tudata átfogta cselekményének halált okozó következményét, ezt felismerte és kívánta is.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját abban is, hogy a megállapított tényállásból nem lehet jogos védelmi helyzetre, vagy arra következtetni, hogy a vádlott méltányolható okból eredő erős felindulásban követte el tettét. A vádlott túlméretezett indulatát közepes fokú ittassága és nem a sértett részéről korábbi kölcsönös veszekedéseikhez hasonlóan kezdődött vita hevében elhangzott kijelentések váltották ki. Indulatának a kialakulásában számottevően a sértett provokatív magatartása nem hatott közre, hanem az indulatát erősítő alkoholos befolyásoltsága.

A testi épsége ellen pedig a sértett jogtalan támadást nem intézett, az evés közben nála lévő késsel a vádlott elfogadott vallomása szerint csak hadonászott, így a vádlottnak védekeznie nem kellett ellene.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és nyomatékuknak megfelelően mérlegelte. A vádlott javára jelentkező bünteteskiszabási tényezők, mint az életkora, betegsége, és személyisége, a szabadságvesztés tartamának részeként a kiszabott büntetés megállapításánál az első fokú bíróság által mérlegelésre kerültek. A törvényi büntetési tételkeret középmértéke alatt kiszabott szabadságvesztés arányban áll a vádlott bűnösségének fokával és az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyával. A történetek miatti utólagos megbánása nem ellensúlyozza, hogy ittasan, hozzátartozója sérelmére jóvátehetetlen eredménnyel járó élet elleni bűncselekményt követett el.

A büntetés jelentős enyhítését megalapozó új körülményt az ítélet tábla nem tárt fel, ezért, a törvényes büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésnek nem adott helyt. A kisebb mértékű enyhítést a Be. 371.§ /2/ bekezdése kizárja, a büntetés nagyobb mértékű megváltoztatásának pedig nincs indoka, az a bűncselekmény jelentős tárgyi súlyát figyelembe véve, törvénysértően enyhe joghátrány lenne.

Az első fokú ítélet meghozatalkor a vádlott kényszergyógyításának elrendelése is megalapozottan került sor, mert orvosilag igazolt alkoholfüggőségéből eredt az a nagyfokú érzelmi labilitása, ami miatt a sértett életére tört. Az alkoholos befolyásoltságának oki szerepe volt a bűncselekmény elkövetésében.

A büntető törvénykönyvet módosító 2009. évi LXXX. tv 56.§ /7/ bekezdésének b) pontja azonban 2010. május 1. napjától hatályon kívül helyezte a Btk. 75.§-át. Emiatt a Btk. 2. §-nak alkalmazásával a másodfokú elbírálás idején hatályos rendelkezések a kényszergyógyítás elrendelését már nem teszik lehetővé.

Erre figyelemmel az ítéletábra az első fokú ítéletet Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a kényszergyógyítás elrendelését mellőzte.

Az elsőfokú ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99.§ /1/ bekezdése alapján a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a jelen ítélet kihirdetésének napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe továbbfolyóan beszámította.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a fellebbezési eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bünygyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

G y ő r , 2011. március 29. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. február 25. napján kelt B.186/2009/16. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2011. március 29. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

kiadó: